

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 002768 10 Кж 2
Бања Лука, 07.10.2010. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, мр Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Ђ. Г., због кривичног дјала убиства из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката мр Д. Б. из Б. Л., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002768 10 К од 27.5.2010. године, у сједници вијећа којој су присуствовали замјеник главног републичког тужиоца Светлана Брковић, оптужени и његов бранилац, донио је дана 07.10.2010. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Ђ. Г. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002768 10 К од 27.5.2010. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002768 10 К од 27.5.2010. године оптужени Ђ. Г. је оглашен кривим због кривичног дјела убиства из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС) и за то дјело осуђен на казну затвора у трајању од 9 (девет) година.

На основу члана 44. КЗ РС оптуженом је у изречену казну урачунато вријеме проведено у притвору од 13.12.2009. године, па надаље.

На основу члана 59. КЗ РС изречена му је мјера безбједности обавезног лијечења од зависности која ће се проводити у току издржавања казне.

На основу члана 62. КЗ РС од оптуженог је одузета сјекира као предмет употребљен за извршење кривичног дјела.

Обавезан је да плати трошкове кривичног поступка у износу од 1.722,00 КМ и паушални износ од 150,00 КМ, те трошкове поступка који се односе на

награду и нужне издатке постављеног му браниоца, с тим што ће се о висини тих трошкова одлучити посебним рјешењем.

Против те пресуде жалбу је, благовремено, изјавила бранилац оптуженог. Жалба побија пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те одлуке о казни и трошковима кривичног поступка. Предлаже да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе, или да се пресуда укине и одреди одржавање претреса пред Врховним судом Републике Српске.

Одговор на жалбу није поднесен.

У сједници вијећа бранилац оптуженог је изложила жалбу и остала код навода и приједлога из жалбе, а жалбу је подржао оптужени.

Замјеник главног републичког тужиоца је предложила да се жалба као неоснована одбије и побијана пресуда потврди.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка и) Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст (у даљем тексту ЗКП), жалба види у томе што се у диспозитиву оптужнице не помиње умишљај као облик виности, а ни изрека пресуде то не садржи, па је тиме суд прекорачио оптужбу. Битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка ј) ЗКП жалба види у томе да пресуда не садржи виност као елемент бића кривичног дјела, те да је због тога изрека пресуде неразумљива.

Оцјењујући те жалбене приговоре, овај суд налази да су они неосновани. Изрека пресуде садржи чињенице и околности из којих се несумњиво може закључити да је оптужени кривично дјело убиства за које је оглашен кривим починио са директним умишљајем, због чега није потребно да се у изреку уноси облик виности, како то неосновано истиче жалба браниоца. Битна повреда одредаба из члана 311. став 1. тачка и) ЗКП, дакле није почињена. Није учињена ни битна повреда из члана 311. став 1. тачка ј) ЗКП јер је изрека пресуде јасна и разумљива.

У жалбеном основу повреде Кривичног закона, жалилац сматра да радње оптуженог онако како су описане у изреци побијане пресуде садрже обиљежја кривичног дјела убиства на мах из члана 150. КЗ РС, а не кривичног дјела убиства из члана 148. став 1. КЗ РС. Ни тај приговор жалбе није основан.

Кривично дјело убиства на мах би постојало само у случају да је оптужени лишио живота оштећеног на мах доведен без своје кривице у јаку раздраженост нападом, тешким злостављањем или тешким вријеђањем од стране убијеног, а што овдје није случај, јер ни изрека пресуде не садржи чињенице и околности које би послужиле као основ за правну квалификацију за коју се жалба залаже.

У жалбеном основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања жалба наводи да је суд погрешно утврдио чињеницу о стању свијести оптуженог у вријеме извршења дјела јер да оптужени у вријеме извршења дјела није био свјестан извршења дјела нити је могао управљати својим поступцима.

Ни овај жалбени приговор није основан јер из налаза и мишљења вјештака неуропсихијатра др Т. М. произилази да је способност оптуженог за схвати значај дјела била смањена, а способност управљања битно смањена, из чега произилази да не постоје околности које искључују кривичну одговорност.

Жалбом се побија пресуда и због одлуке о казни и трошковима кривичног поступка. Истиче се да је оптуженом изречена престога казна. Ни овај приговор није основан. За кривично дјело убиства за које је оптужени оглашен кривим прописана је казна затвора најмање пет година. Казна затвора у трајању од девет година коју побијана пресуда изриче оптуженом и по оцјени овога суда је у свему примјерена тежини почињеног дјела, степену кривичне одговорности оптуженог и околностима под којима је то дјело почињено. У изреченој казни у довољној мјери су дошле до изражаја све олакшавајуће и отежавајуће околности на страни оптуженог и оне су по првостепену суду правилно оцјењене. Стога је и по оцјени овога суда изречена казна потребна и довољна ради остваривања сврхе кажњавања прописане у члану 28. КЗ РС.

Одлука о трошковима кривичног поступка је такође правилна и законита јер оптужени посједује имовину, па је у могућности да сноси трошкове кривичног поступка. Плаћањем тих трошкова неће бити доведено у питање издржавање оптуженог, а не постоје лица које је он дужан издржавати.

Из свих наведених разлога жалба браниоца оптуженог није основана, због чега је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 327. ЗКП и одлучити као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић